

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות מהר"י
לנדא

(א) תוֹם ד"ה ונקיטתו כו'
אברהם פריך. ז"ל
אמתניתין פריך:

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו חננאל

ותחת ואומר הרי נ
מחוללת על מעט שש
ל בביית ואי אפשר
נקמה בחליפין יקנה
לחבריה העשוע לללו אב
לדור ולפרנס העירוש
מעשי שם של הדי
קדוש דהיה לוי נכר
ואין חייב חומש לפי
שהוא קדוש מעשה
שם הכיור הזה ואני
פרדתי שאתי ליה
ופקדנן עליה של סדר
ועל קרבן. ומה שהיה
לפי הגמרא לקבוע משנה
על אדם יתן מנחה אלו
אין שם א"מ א"מ מנבח
נקמה בחליפין ש"מ. א
רז פסא דרבי מאיר
סבא דרז פסא הווי ליה
י"ב אלפי זוזי כי חזאי
אקנהתי לרז פסא דר
אחא אבא אקפודי בריה
כי אתא ענך רז פסא
לאספי על ענך כי ברי
דלוקרי ולקבלתיה לזוזי
על דלא יתן חזאי
כריהא אספודא (א)

הזהב פרק רביעי בבא מציעא

והוא ואומר. הרי פירות של מעשר שני שלך יהיו ממוחלן על מעות שיש לי בזית ורקנה המעשר הזה את המעוֹת ואת לחוֹתין: **עמאל** דאין בידו מעוֹת. מדקמתי ואין בידו מעוֹת ש"מ דאם היה בידו מעוֹת של בנורן לא היה אומר לו התנה לעשות כן אלא המעות הללו היה מוסר לחבירו ומקנה אותם לו במשיכה: **ופריק**. ומכירו לו פודה את המעשר: **דכתי** **עדין**. שאינה נראת ערמה כל כך להיטער מן המוֹסר: **דכופ** **ליס**.

חזירו ונכרעה לגבי מעשר וקרנות
 ממעשרו) פרט של אחרים: נקניסו
 נגלה **אבן קרקע**. וכן לו בעל מעשר
 בקרקע בחקוק המעות ומשומר
 לו בקרקע יהיו המעות קטיות
 לו בכל מקום שכן דמין (קדושין דף טו.)
 נכסים שאין להן אחריות נקנין עם
 נכסים שיש להן אחריות בכסף בשטר
 ובחוקה וזכירו לו ואמר הכי פירות
 הללו מחוללין על מעות שיש לי בתימן
 דהכי עדיף דהוה ליה מעשרה. ואלו
 קאשיא לרב פפא לא מקמיין אלא
 תמיהא לך עממה תמיהא: **איבעל**
פפא כו'. ומתעב המנה וטרח להורות
 לנו הלכה בדבר שאינו מאי שיהיה
 אדם עומד שגורן פרוס אצל לאו
 ש"מ בגורן שאינו אצל סודר ים
 לו וחשילו הכי הפירות תיך ליתן לו
 במתנה שאין המעות נקנין בחליפין:
ואף רב פפא **הדר ביה**. ממאי דאמר
 מטבע נקנין בחליפין: **ואקניסו לרב**
שמשל. שאם הוה לך לשם רב שניסא
 לו שאילו לא הקנה לו לא היה נתיבא
 לו מי שהפקדון אצלו שאם יאבדו
 דאבד תיחור רב פפא ויתבע לו:
נבב אסיפא דביסיה. מפתח ביתו
 אצלם דתאגטריין ליה לאקניסיה אבא
 קרקע ש"מ אין מטבע נקנה בחליפין:
עד מורן. שם מקום: וכן אמר עולא.
 והאי קו לית אלא אפלוגתא דרב ולי:
סוכנין ואפו. מעות שסכס ומוצטת
 הוה אצלם האחר וטריסות
 כשזה דינר והדינר אין עמה כדי
 אצל אי אעלה לך עד יום פלוני
 יהיה דינר וטריסות. קס"ד דינר יפה
 אצל הוהאם האחר וטריסות

קטנה: **ואתגרנס.** אפשה זכריס כלומר אסלקס מעלי. כל דורכ סיפוק קרי פרנסה קונדיריר בלע"ז: **אם יש לו.** בציטו אומן מעוט שהוא אומר: **מוסר.** קס"ד דכיון דיש לו הוה לכו חליפין דהחליף אלו באלו אומן בצביטו באלו ומחמת דוחקו אחזיל גביה לתת לו טעריסות אומן ואין כאן משום שטרי אין כאן שטר המחמה שטרי אין מחמתן לו בלוס שטרי הוא פורעו מיד דעמשמן אל מעוט שטולמה נקנה לו הדינר בצביטו בכל מקום שהוא: **ואם לאו אסור.** דכיון דאין לו הדינר צביטו אין כאן חליפין אלא כשאר מכר בעלמא שהוא מתחייב לו הדינר ללאו זמן וטעריסות מוסקי לו בשכר שטמיא שמתחין: **ואי אמרם אין מטבע נקנה בחליפין ואין מטבע נעשה חליפין.** אפילו לא ונני אין קיינן לו במקום ששם שם אם שם זו אלא הלוואה ואע"ג דדדך מקח וממכר הוא קי"ל לקמ"י כללא דריביתא כל אגר גטר ליה אסור אלא לאו שמע מינה מטבע נעשה חליפין ונקנה בחליפין דהא בכל תריירו מטבע נעשה של שולחא נעשה חליפין ושל בעל הבית נקנה בחליפין: **אמר ליה.** רבי אבא לעולא: **דלמא.** מיתא לתרונתיה דאדרי ואדרי רבי דשולחא כנא בדעל הבית: **כפרוטקוט.** מעוט של נחושת ששם עדיין בלא זורה כעין אסימון של כסף: **אמר ליה.** עולא אין שפיר תרגם לה ודיקא נמי מדקאמר יפה דינר וטעריסות מדשמע אעלה לך מפרוטטות שבבית שדינר דינר וטעריסות: **ולא קמתי דינר יפה.** דלישתמט דינר של כסף עוב וטעוב: **כל אפיא אמר עלאום כפרוטקוט.** יפה דקאמרת דקמתי יפה דינר ומיורו עומאל אלא פלונס דנקנה בחליפין שאפי' המנה עמו בחרות דמיס אין כאן רבית דלאגר גטר ליה שאפי' הלוואה אם יש לו צביטו מותר לתת לו עורף דהוא ליה הלויני עד שצב צביו: **כל נעשה דמיס דלמא.** משנה היא בקדושין (דף נח.) וקס"ד ד"ה כל הרגיל ליתות יתום דלמא בחרה להדינר מטבע: **כיון שזכה לו נסחייב וכו' בחליפין.** אלא התבטע מתחייב בעל המנה וכל אלוסיס שולחיו בחליפין מתחיל אלא

מו.

י"ח א מ"י פ"ו מהלכות
מכירה ה"ל א סמג
עשן פנ טוש"ע ח"מ פ'
דג ספ"ר א וספ"ר ג'
י"ח ב מ"י שס ה"ל ז
(ופ"ג מה"ל שולחן
ושוחטין ה"ל ז) סמג שס
טוש"ע שס ספ"ר ט וספ"
קכג ספ"ר א'
י"ח ג טוש"ע י"ד פ'
הכנע ספ"ר ז' |

לעזי רש"י

קונדרייר (קונדיייר).
לקשט, לצייר.

נו חגנאל (המס)

[illegible]

וּנְקִיבוּהוּ נְהִיָּה אִנּוּ כִּרְקָע. (א) אֲבִירָמָה פִּרְךָ כְּדִפְרִי רִשִּׁי
וְיָלַד לְדָרְבַּר כִּפְא פִּרְךָ אִי אֲמַרְתָּ בְּשִׁלְמָה לְדִין מִטְּבַע
נִקְנָה בְּחִלְפִין מִיָּד שֵׁשׁ לוֹ סוֹדֵר וְלִין לוֹ כִּרְקָע דִּהְשַׁמָּה לֹא הָיָה
עֲרִיטְיָלִי אֲלֵא אִי מִטְּבַע נִקְנָה בְּחִלְפִין וּמִיָּד שִׁלְמָה לוֹ סוֹדֵר וְגַם

וְלֹאִין עַל מַעוֹת שִׁישׁ
יְדוּ מַעוֹת הָאֵם יֵשׁ
אִידֶךָ בְּמַשִּׁיבָה וּפְרִיק
כְּבִי וְאִי אִמְרַת מַטְבֵּעַ
לִּמְעוֹת הַלֹּאִיךְ אֲנִי
סוֹדֵר וְנִקְנִינֶיהוּ נִהְלִיָּה
רִקֵּק וְהָאֵם עוֹמֵד בְּגוֹרֵן
שְׁלוֹ וְאִיכְפֹּל תֵּנָא
לֹאִי דְלִית לִיהּ וְלֹא
נִה ^לאִין מַטְבֵּעַ נִקְנֶה
רַב פְּפֵא הָדֵר בִּיהּ
יֵה תְרִיסָא אֶלְפִי דִינָרִי
שְׁמוּאֵל כִּר אַחָא אֲנִי
נִקֵּץ לֹאִפֵּי עֵד תוֹךְ
נִקֵּץ וְנִשְׁעָה חֲלִיפִין וְכוּ

אִדִּי ואִדִּי בַּפְּרוּטוֹת. פִּירוֹשׁ שְׁלֹמִי נָתַן לִּי פְּרוּטוֹת וְעַל הַזֵּית מִשַּׁלֵּשׁ לִי פְּרוּטוֹת דְּלִילֵא עֲלֵיהֶו לִּי לִרְחֹלָא וְלִכְּךָ נִעְשָׂה וְנִקְנָה כְּחֻלְיִין וְאִם וְלִמְתָּא שְׁשֻׁלְמִי נָתַן מִמֶּנּוּ וְלֹא פְּרוּטוֹת וְכֵן נִרְאֵה שֶׁהֵי רָךְ לִיתֵּן לְפֻעֵלִים וְעַל הַזֵּית הָקֵנָה לִּי בְּקִנְיָן סוֹדֵר הַפְּרוּטוֹת שֶׁנִּצְטָר וְיִ"ל דָּתֵן לִי מִמֶּנּוּ מִשְׁמַע דְּנִצְטָרָה וְזִכָּא תִּחְמִידִי לִי דֵּי רָךְ וְטִרְסִיתִי: **וְלֹא** תִּנִּי דִּינֵר יִפְהָ. דְּמִשְׁמַע דִּינֵר טוֹב וְאִם וְהִכִּי סִ"ד דִּינֵר טוֹב וְלֹא מִמֶּנּוּ שֵׁשׁ לִי צִנִּיתִי מִתְּנֵי יִ"ל דְּמִשְׁמַע לֹא הִיטֵי שְׁמוֹ לִי הָקֵנָה אֲלֵא כְּלוֹמֵר מִמִּצְטָר שֵׁשׁ לִי צִנִּית וְאִם סְפָרִים דִּלָּא גִרְסִי צִנִּירִיתִי מִמֶּנּוּ שֵׁשׁ לִי צִנִּיתִי: **נִעְשָׂה** כְּאֹמֶר 15 הַלִּינִי עַד שִׁבְא בְּנִי אוּ עַד שְׁלֹשִׁים הַפְּסָחָה. וְאִם נָסִי דִשְׁרִי סָאָה כְּסָאָה עַד שִׁינָא צִנִּי כִי סָאָה כְּסָאָה שֵׁי הֵכָא שְׁעוֹנִן לִי טִרְסִיתִי וְנִתְּנָה לִיכֹר וְכֵן דִּינֵר וְנִתְּנָה לִיכֹר

דהבא איז טוען לו אזויר מטבע עמלו שלקא אלס מין אחר דדמי
 למקא וממכר וה"ק כמו שמוחר סאה בסאה דרך הלוואה באומר
 עד שיבא בני משום דסאה בסאה רביע דרבען הי"ד דרך מקא
 וממכר אפילו סאה באחסים סאה באומר עד שיבא בני:
כל הנעשה דמים באחר בין נותניו זה נתחייב זה בחפציו. לרב
 דאמרי' בכליו כל קונה הי"ם כיון שזכר זה בעל החפץ במטבע
 נתחייב זה הלווק באונסי חליפין דכל היכא דליתיה דלייה הוא
 ואזי ל"ג זה שני הכי פירושו מיון שזכר זה המוכר במטבע נתחייב איהו
 לשלם ללווק אפסך שהוא חליפי המטבע וללוי דלמחר בכליו זה
 מקנה הי פירושו אפסך דאי גרסין וזה שני הכי קאמר מיון שזכר
 זה הלווק במטבע נתחייב המוכר ליתן לו חליפין וזי לא גרסין
 זה שני הכי קאמר מיון שזכר הלווק במטבע נתחייב הוא באונסי
 אפסך אי נמי ללוי הי פ"ו זה כמו לרב ודיון שזכר זה פ"י המוכר
 בהנאה שקבל ממנו הלווק המטבע וזהו דהנאה (קמח דר"ן) המחליף
 פרה ללוי הי פירושו המחליף פרה בהנאה קבלת חמור וכן המחליף
 פרה בפרה דבסמוך ט': **שמוע** מינה פבבנא נעשה חליפין. ואלע"ז
 דמעות אינם קונוט הי"ם סתמא אבל אי מפרש בתורת חליפין קני א"נ
 אפי' בסתמא מיון דלמחר לו המטבע דדרך להחזיר הסודר קנו
 המחליפין ואל"ה יאמר שרפרו חטיף בעליה וז"ל דלא שפלו מילתא
 שיקנה המעות דרך החליף ולא שפ"ה שיען המוכר חפלו מחליפין
 מעות שאינם שוות המקא דדרך חליפין שאינם שווים מעות המקא ולא
 גזיר רבנן דלמחר בסמוך גבי החליף דמי שזר בפרה ובקנין סודר
 דשכיחא ליכא למחש' שמה יאמר לו שרפרו חטיף בעליה דמיון דלא
 קיבל המוכר המעות טרם ומאלי פן יסרב הלווק ליתן לו המעות:
 ומידי

זמן הנחה בעלים בחורתי חליפין בחליפי שור ופרה כיון שמשך בעל הפרה זמן השור ממנו לו א"פ שלא משך בו. אלמא הנה בחליפין של מטבע: